

สคิน้อยที่ไหน

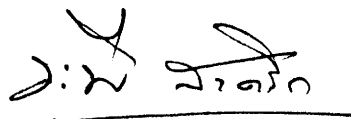
ฉันเหวี่ยงหลังกลับไปมองสู่ที่กินดินนั้น
 ครั้งหนึ่ง มันเป็นที่ซึ่งฉันเคยอยู่ เคยกิน และเคยนอน
 ฉันนึกถึงความอบอุ่นในหัวใจ
 ค้วยไอกาย ไอจิต และคำหวาน จากเพื่อน ๆ ที่ฉันรัก

แม้มันจะเป็นเพียง ชั่วระยะเวลาอันสั้นมาก
 หากเปรียบค้วยอายุอันยาวนานของโลกนี้
 ช่วงเวลาที่ฉันมีสิทธิ์ร่วมอยู่ค้วยนั้น
 มันเปรียบได้เพียง ผงธุลี

ภายใต้กาลเวลาที่ให้โอกาสแก่ฉัน
 ฉันได้ใช้มันอย่างมีคุณค่าที่สุดแล้วหรือ
 แต่ละปี แต่ละเดือน และ แต่ละวัน
 เส้นทางชีวิต ที่ไม่เคยละเว้น แม้เพียงเสี้ยววินาที

เสียงเพื่อน ๆ ที่เพียรป้อนคำหวานแก่ฉัน ยังแว่วมา
 ฉันถูกอง ร้องหา "สคิ"
 สคิของฉันอยู่ที่ไหน ใครช่วยบอกฉันที
 ฉันยังไม่เคยรู้จักมันเลย ว่ามันเป็นอย่างไร

กาลเวลาไม่เคยถอยหลัง
 หรือแม้แต่หุ้ครอ ให้ชีวิตฉันได้มีโอกาสแก้ตัว
เสียงกู่เรียกหา "สคิ" ของฉัน ค่อย ๆ แฉ่วเบาลง
 และเงิบหายไป พร้อม ๆ กับเฮือกสุดท้ายของลมหายใจ.

ระพี สาคริก

มกราคม 2528